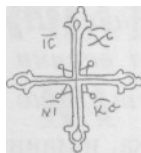

Чудотворната икона на
ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА
„РАДОСТ НА ВСИЧКИ СКЪРБЯЩИ“

- История • Акатист •
- Едно съвременно чудо •

ЗА СЛАВА НА
ПРЕСВЕТАТА
ЕДИНОСЪЩНА И
ЖИВОНАЧАЛНА
ТРОИЦА

*Чудотворната икона на Пресвета Богородица
„Радост на всички скърбящи“
История. Акатист. Едно съвременно чудо.
българска, издание първо*

© Православно издателство
„СВ. АПОСТОЛ И ЄВАНГЕЛИСТ ЛУКА“
ISBN 954-767-043-3

**ЧУДОТВОРНАТА ИКОНА
НА
ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА
„РАДОСТ НА ВСИЧКИ
СКЪРБЯЩИ**

История. Акатист.
Едно съвременно чудо.

София
2005

История на чудотворната икона РАДОСТ НА ВСИЧКИ СКЪРБЯЩИ

Безграничното милосърдие на Пресвета Богородица към страдащия човешки род се е проявявало от векове в неизброими случаи на Нейното чудотворно застъпничество, при които Тя е дарявала и дарява избавление и радост на страдащите от болести, скърби и различни беди. Затова с основание още от древност вярващите са възпявали Божията Майка като „Радост на всички скърбящи“. И в знак на благодарност за майчината И закрила, наред с многото други Богородични икони, са били изографисани и икони, носещи това название — „Радост на всички скърбящи“. Иконографското описание на тези изображения в обобщен вид е следното:

Пресвета Богородица е изправена в цял ръст — или с Божествения Младенец на ръце, както Я виждаме на известната московска икона, или Сама, без Младенеца, както е нарисувана на чудотворното копие, прославило се в Петербург като „иконата с грошчетата“. Света Богородица е облечена в царствени одежди — знак за

Нейната вечна небесна слава. На главата И има бяло покривало или корона. Като утеха и радост на скърбящите, Божията Майка е обкръжена от сираци, гладувачи, болни, бездомни и онеправдани, които с благодарност Я възхваляват, задето милостиво се е отзовала на техните молби. Почти винаги сред бедстващите хора се изобразяват и ангели, изпращани от Владичицата на света, за да облекчават човешките скърби и нещастия. Взорът на безплътните Божии служители е обърнат към Небесната Царица, Която те сочат на страдащите като тяхна крепка Защитница в житейските изпитания, благонадеждна Избавителка от тежки беди, милосърдна Майка, радост за ангелите и за човеците. Върху бели свитъци, разгърнати в горния край на иконата, се четат възхвални обръщения към Пресвета Богородица: „одежда на оголелите“, „изцеление на болните“ и др.

Макар първообразът на иконата „Радост на всички скърбящи“ да има по-древен произход, това Богородично изображение е придобило особена известност и почит най-вече в руската земя, където десетки негови копия са просияли с чудеса и са изпълнили със светлината на Божествената благодат и милосърдие мнозина люде, страдащи от душевни и телесни недъзи.

Една от най-древните икони „Радост на всички скърбящи“ се намира в Киево-печорската лавра, в болничната църква „Св. Николай чудотворец“, построена в началото на XII в. от благочестивия княз Никола Святоша, потомък на покръстителю на Русия свети княз Владимир. Изпълнен с любов към Бога, княз Никола

напуснал черниговското княжество, приел монашеско пострижение в Лаврата, гдето дълги години смирено изпълнявал послушанието на вратар и се грижел за болните. Предполага се, че сам той е дарил в църквата тази икона.

Според преданието иконата още от древност се прославяла с чудотворни изцеления. Вратарят, който пазел нощем болницата, виждал неведнъж благолепна Жена да влиза там и забелязал, че всеки път след това някой от болните оздравява. Болните също виждали чудната Посетителка, и на въпроса им коя е тя, получавали следния отговор: „Аз съм Радост на скърбящите“.

Една нощ Жената отново се появила и вратарят тръгнал след нея, желяйки да разбере коя е Тя. Благолепната Посетителка влязла в стаята, където по това време лежал тежко болен монах, очакващ смъртта. Пазачът се приближил до умиращия и внезапно видял върху стената над него озарено от лунната светлина изображение на Света Богородица. Поразен, той паднал на колене и започнал горещо да И се моли. Болният монах също се удостоил да види Небесната Владичица. Няколко дни след това той напълно оздравял.

В средата на XVII век в Москва се прославяла друга икона на Света Богородица със същото име. Първото известно чудо от тази икона станало през 1648 г. — това било изцелението на тежко болната Евфимия, родна сестра на руския патриарх **Иоаким**. Тя дълго страдала от неизлечима рана, която била толкова дъл-

бока, че се виждали дори вътрешностите ѝ. Евфимия загубила всякаква надежда за изцеление и вече започнала да се подготвя за достойна християнска кончина — усилила своите молитви към Господа, изповядала се и приела светите Христови Тайни. При това тя с голяма вяра се молела на Божията Майка, очаквайки помощ от нея. И Пречистата Дева не я оставила в страданията ѝ. По време на молитвата Евфимия в лек унес чула Нейния глас, който ѝ повелявал да покани в дома си свещеника от храма „Преображение Господне“ заедно с иконата „Радост на всички скърбящи“, намираща се в същия храм, и пред нея да бъде отслужен молебен с водосвет. Обнадеждена, Евфимия помолила близките си по-скоро да потърсят свещеника. Той дошъл в дома ѝ с Богородичната икона и когато след молебена поръсил болната със светена вода и тя целувала светинята, Евфимия начаса оздравяла.

Друга особено известна икона „Радост на всички скърбящи“ е Петербургската, прославил се като „иконата с грошчетата“. Тя се намирала в един малък дървен параклис в село Клочки, близо до тогавашния стъкларски завод, построен на няколко версти от Петербург. Предполага се, че е била семейна икона на известна търговска фамилия. Според друго предание иконата доплавала по водата незначително откъде и спряла до моста над река Нева, недалеч от завода. В чест на това събитие на същото място бил издигнат малък параклис, в който я положили. На 23 юли 1888 г. (ст. ст.) над Петербург и околностите му се разразила

страшна буря. Пострадало и село Клочки. По време на бедствието мълния паднала в параклиса, като обгорила отвътре стените му и по-голямата част от иконите. Шнурът, на който била окачена иконата „Радост на всички скърбящи“, изгорял, но светинята останала невредима. Нещо повече: нейното изображение, което дотогава било доста потъмняло — и от времето, и от дима на свещите и кандилата, — след бурята се оказало просветлено и обновено. На пода, недалеч от иконата, намерили и счупеното на парчета глинено гърненце-касичка, в което богомолците слагали даренията си за параклиса. Очевидно то също пострадало при страшния гръмотевичен удар. Обаче необяснимо как дванадесет дребни монети (грошчета) — лепта на бедните богомолци от селото, се оказали залепени на различни места върху иконата и просветвали там като позлатени (впоследствие една от тях паднала). Вестта за запазилото се по такъв чуден начин Богородично изображение веднага се разпространила из Петербург, а после и в цяла Русия. В параклиса започнали да пристигат за поклонение богомолци от близки и далечни краища на страната. Божията милост скоро прославила с още чудеса обновената свише икона. На 6 октомври 1890 г. в параклиса получил изцеление 14-годишният отрок Николай, тежко страдащ от епилептични припадъци и разслабление на ръцете. Няколко месеца по-късно, на 17 февруари следващата година, след молитва пред иконата, си възвърнала гласа Божията раба Вера, за която всички лекари твърдели, че е неизлечимо болна.

Параклисът с чудотворния образ станал място за горещи молитви към Божията Майка, Която милостиво се отзовавала на горещата вяра на стичащите се хора, дарявала им утеха, духовно просветление и помощ.

Друго копие на иконата „Радост на всички скърбящи“ се прославило в град Тоболск около средата на XIX в. Чрез него жителите на с. Усолцово се избавили от епидемия на коремен тиф. Мъчителната болест, която в онези времена завършвала почти неизбежно със смърт, пламнала в селото неочаквано и всеки ден вземала нови жертви. И този път Божията Майка проявила Своето дивно милосърдие към страдащите. Жителите на Усолцово, изправени пред смъртоносната напаст, с цялото си сърце се обърнали към Нея за помощ и понесли из пламналото от болестта село чудотворния И образ „Радост на всички скърбящи“. Денят бил мразовит, но литийното шествие с иконата обходило всички улици и във всеки дом пред светинята бил отслужван молебен с водосвет. Въпреки сковаващия студ, никой от многобройните богомолци, участващи в шествието, не се разболял, макар че всички вървели с открити глави и пеели без прекъсване. Божията Майка не оставила притеклите се към Нея с вяра и любов — страшният мор в селото веднага утихнал.

За Воронежката икона „Радост на всички скърбящи“, украсена от нечия признателна ръка със златокорична риза и скъпоценни камъни, се е запазило следното предание. През царуването на Петър Велики (1682–1725) във Воронеж се заселили много чужденци про-

тестанти, които презирали православно благочестие и с разпуснатия си живот подронвали нравствеността на народа. Управителят на Воронеж, макар и православен, също попаднал под влиянието на чуждоземците еретици и се отнасял към праотеческата си вяра с не по-малко пренебрежение от тях. Веднъж, когато заедно със своя адютант той отивал на оглед във вещевите складове, минали покрай храма „Св. Йоан Богослов“. До слуха им достигнали песнопения от извършваната там света Литургия. Адютантът непринудено предложил на градоначалника да влязат в църквата, за да се поклонят на почитаната икона „Радост на всички скърбящи“, намираща се в нея. Воронежският управител обаче отказал и дори подхвърлил с насмешка: „За вас всичко е чудотворно!“ Пътниците продължили напред. За да стигнат до складовете, те трябвало да преплават с лодка реката, която минавала през града. Когато се отдалечили от брега, внезапно се надигнала силна буря. Вълните започнали да заливат лодката и всеки момент щели да погълнат безпомощните гребци. Онемял от ужас, дръзкият градоначалник започнал сред бурята да обяснява на адютанта си със знаци, че би желал час по-скоро да се поклонят на чудотворната икона, стига само да стигнат до брега. И Майката Божия сторила чудо! Щом Воронежският управител дал това обещание, бурята започнала да утихва. С големи усилия злополучните пътници се добрали до сушата и незабавно тръгнали към храма. Там те се поклонили пред чудотворната икона и отслужили молебен към Небесната

Царица, като Я модели за прошка и благодарели за спасението си. Така Господ, по милостивото застъпничество на Преблагословената Си Майка и по Своята неизказана любов и снизхождение към съгрешаващите, върнал в правия път една заблудена овца от Своето словесно стадо.

Светата Църква е установила празнуване в чест на чудотворната икона „Радост на всички скърбящи“ на 6 ноември (24 октомври, ст. ст.), 5 август (23 юли, ст. ст.) и в четвъртъка след празника Петдесетница.

Нека в нашето изпълнено със суета и съблазни време по-често си спомняме за Пресвета Богородица — Великата Застъпница на човешкия род пред Бога. Заставайки пред светия И образ, да насочваме мислите и чувствата си към Самата Небесна Владичица и с вяра и любов да отправяме молитвите си към Нея, като чистосърдечно разкриваме своите нужди, немощи и неволи и просим Нейното милостиво ходатайство за нас. Но нека се молим със смирена **покорност** на Божията воля, със синовно доверие във всеблагия Божий промисъл, като пазим Божиите заповеди и всичко онова, на което ни учи светата православна вяра. Защото само тогава молитвите ни ще бъдат чути и Божията Майка винаги ще ни закриля сред сполетяващите ни скърби и беди — за наше избавление в тоя временен свят, и за вечното ни спасение в бъдещия живот.

АКАТИСТ

КЪМ

Пресветата наша

Владичица Богородица

пред Нейната чудотворна икона

„РАДОСТ НА ВСИЧКИ

СКЪРБЯЩИ”

Чудотворната икона на Пресвета Богородица
„Радост на всички скърбящи“
(с грошчетата)

КОНДАК 1.

На Тебе, Богородице, поборнице Воеводо, ние, Твоите раби, избавени от вечна смърт по благодатта на Родилия се от Теб Христос, нашия Бог, и по Твоето майчино ходатайство пред Него, възнасяме победни и благодарствени песни; а Ти, понеже имаш непобедима сила, от всякакви беди и скърбни изкушения избави нас, които Ти пеем: Радвай се, благодатна Богородице Дево, Радост на всички скърбящи!

ИКОС 1.

Архангел бе пратен от небето да каже на **Богородица:** „Радвай се!“, възвестявайки радостта, която щеше да се роди от Нея за целия погиващ в скърби свят чрез Божественото Христово въплъщение. Затуй и ние, обременените от грехове, като намерихме у Теб надежда за спасение, умилно Ти пеем:

Радвай се, Божие към нас, грешните, благоволение.

Радвай се, за **каещите** се твърдо пред Бога **застъпление**.

Радвай се, въздигане на падналия Адам.

Радвай се, избавление на Ева от сълзите.

Радвай се Ти, Която премахваш греховната сквернота.

Радвай се, баня, що умива съвестта.

Радвай се, Родителко на Избавителя, Който даром очиства нашите беззакония.

Радвай се, всечудно примирение на всички с Бога.

Радвай се, мосте, който наистина ни превежда от смърт **към живот**.

Радвай се, спасение на света от греховния **потоп**.

Радвай се, **стълбо** небесна, по която Господ слезе при нас.

Радвай се, защото поради Тебе са призвани към обожение всички.

Радвай се, благодатна Богородице Дево, радост на всички скърбящи!

КОНДАК 2.

Като виждаме потоците от чудеса, които се **изливат** от Твоята света икона, милосърдна Майко Божия — понеже Ти си блага по-

мошница на молешите се, за оскърбяваните
Застъпница, за ненадяващите се надежда, за
скърбните утешение, за гладуващите прехрана,
за оголелите одежда, за девствените целомъд-
рие, за странниците **Напътственица**, за труде-
щите се Помощница, за слепите проглеждане,
за глухите възвръщане на слуха, за болните
изцеление — ние с благодарност пеем на Бога
заради Теб: алилуия!

ИКОС 2.

М[скайки да разберем незнайните причини
[за връхлитащите ни люти скърби, към
Теб, о, Майко и Дево, прибягваме за утеше-
ние. А Ти, като блага, научи ни да виждаме в
тези скърби милосърдния промисъл на Твоя
Син за спасението на нашите души и за очи-
щение на многото ни грехове, та с радост да
зовем към Теб:

Радвай се, тихо пристанище на връхлете-
ните от буря.

Радвай се, твърда опоро на обзетите от
съмнения.

Радвай се, едничка милосърдна Майко.

Радвай се, бърза Помощнице на изпадна-
лите в изкушения и беди.

Радвай се Ти, Която очистиаш чрез скърби греховете ни.

Радвай се Ти, Която лекуваш чрез страдания душевните ни недъзи.

Радвай се Ти, Която ни учиш да презираме суетните радости на тоя свят.

Радвай се Ти, Която издигаш ума ни от долния свят към небесното.

Радвай се Ти, Която ни привличаш от земната към небесната Божия любов.

Радвай се, защото и в самите страдания ни даряваш утешение и благодатен живот.

Радвай се, защото обещаваш вечни блага.

Радвай се, защото ходатайствувааш за вечна радост.

Радвай се, благодатна Богородице Дево, радост на всички скърбящи!

КОНДАК 3.

ъс сила укрепи ме свише, блага Владичице, мен, изпълнения с телесни и душевни недъзи, и удостой ме с Твоето посещение и промисъл, като прогониш обгърналия ме мрак на унието и скръбта, та избавян чрез Тебе, непрестанно да зова към Бога: алилуия!

ИКОС 3.

майки богатство от неизказано милосърдие, на всички скърбящи протягаш ръка за помощ, недъзите лекуваш, от страстите избавяш. Не презирай, блага Владичице, и мен, прострения на одъра на мойта немощ, зовящ към Тебе:

Радвай се, драгоценно съкровище на милосърдието.

Радвай се, единствена надеждо на отчаяните.

Радвай се, изцеление на моето тяло.

Радвай се, спасение на моята душа.

Радвай се, твърда опора на немощните.

Радвай се, Застъпнице и подкрепа на изнемогващите.

Радвай се Ти, Която бързо утоляваш с молбите Си Божия гняв.

Радвай се Ти, Която със силата на молитвите Си укротяваш нашите страсти.

Радвай се, зрение на слепите и слух на глухите.

Радвай се, прохождане на хромите и реч на немите.

Радвай се, посещение на болните, даряващо ги с блага надежда.

Радвай се, понеже чрез Тебе, според силата на вярата, се дават благодатни изцеления на всички изпаднали в немощ.

Радвай се, благодатна Богородице Дево, радост на всички скърбящи!

КОНДАК 4.

Буря от много беди и изкушения ме е обзела и повече не мога да търпя нейните вълни: но Ти, като милосърдна Майка на моя Спасител и Бог, вдигни ръце към Своя Син и помози Го да погледне милостиво на лютата скръб на сърцето ми и от бездната на отчаянието да изтръгне и мен, викащия Му: алилуия!

ИКОС 4.

Като си чула, Пресвета Дево и Майко, пророчеството на праведния Симеон: „И на Тебе самата меч ще прониже душата“, скътва-ла си в Своето сърце всички тия слова, разбирайки, че в майчиното сърце радостта за децата в тоя свят е съединена с множество скърби. Затуй, като към изпитала всичко това и можеща да състрадава на майчината печал, се обръщаме към Теб:

Радвай се Ти, Която си родила Радостта на света — Спасителя Христа.

Радвай се Ти, Която си избавила света от скърби.

Радвай се Ти, Която си претърпяла хули и клевети срещу Своя Син.

Радвай се Ти, Която си Му състрадала в страданията.

Радвай се, утешение на скръбните майки.

Радвай се, благодатна Пазителко на техните чеда.

Радвай се, наша бърза Ходатайко в бедите.

Радвай се, възвръщаща в правия път заблудените.

Радвай се, Хранителко на младенците.

Радвай се, Наставнице на младите.

Радвай се, Майко на сираците.

Радвай се, **Застъпнице** на вдовиците.

Радвай се, благодатна Богородице Дево, радост на всички скърбящи!

КОНДАК 5.

 Медайки как се излива на Кръста Божествената Кръв на Твоя Син заради нашето спасение, Ти, като Господня рабиня, смирено си

се покорила на волята на небесния Отец и нам си оставила **пример** на страдание и търпение, та и ние, когато сме в пещта на изкушения и беди, да зовем смирено към Бога: алилуия!

ИКОС 5.

Като Те видя Твоят Син и Бог да се разпъваш в сърцето Си ведно с Него, застанала край Кръста с възлюбения Му ученик, продума към Тебе: „Жено, ето Твоя син“, а към ученика Си: „Ето твоята Майка“, и с тези думи Ти стана Осиновителка на всички вярващи в Него. А ние, като се приобщаваме към мъките и страданията на Твоя Син и като имаме в Твое лице добра Майка, в скърбите си всецяло възлагаме упование на Теб и Ти пеем:

Радвай се Ти, Която си Майка на християнския род.

Радвай се Ти, Която си ни осиновила при Кръста на Своя Син.

Радвай се Ти, Която си съединила Бога с човеците.

Радвай се Ти, Която си съчетала с Господа верните.

Радвай се, Агнице, родила Агнеца, вземащ върху Си греховете на света.

Радвай се, чаша, черпеша за нас радост от
Извора на безсмъртието.

Радвай се, Поръчителко за спасението на
грешниците.

Радвай се, Ти, Която търсиш погиналите.

Радвай се, неочаквана радост на грешни-
те.

Радвай се, въздигане на падналите.

Радвай се, изцеляване на всички немощи.

Радвай се, утоляване на всяка печал.

Радвай се, благодатна Богородице Дево, ра-
дост на всички скърбящи!

КОНДАК 6.

Всички краища на вселената проповядват
Твоите милости, о, Божия Майко, понеже
с честния Си покров Ти закриляш целия хрис-
тиански род, за който непрестанно се молиш
на нашия Спасител Христа и избавяш от вся-
какви беди **благонравните** и боящи се от Бога
раби, що с вяра Му пеят: **амилуия!**

ИКОС 6.

Възсия светозарна благодат от Твоята пре-
чудна икона, Богомайко, пред която коле-
ничим и Ти се молим със сълзи: прогони от

нас облака на връхлетелите ни изкушения, та радостно да зовем към Теб:

Радвай се Ти, Която донасяш пред Своя Син и Бог моленията на верните.

Радвай се Ти, Която и Сама непрестанно се молиш за нас пред Неговия престол.

Радвай се, Ходатайко пред Бога, спасяваща света от беди.

Радвай се, дарувана ни от Бога Застъпнице за християнския род.

Радвай се, дърво, разперило над мнозина своята благодна сянка.

Радвай се, дърво със светли плодове, от което верните се хранят.

Радвай се, покрове над света, по-обширен от облак.

Радвай се, обетована земя, в която тече мед и мляко.

Радвай се, светли облаче, осеняващ непрестанно верните.

Радвай се, огнени стълпе, напътстващ избраните към небесното наследство.

Радвай се, ниво, обилно изкласила милости.

Радвай се, Дарителко на всякакви блага.

Радвай се, благодатна Богородице Дево, радост на всички скърбящи!

КОНДАК 7.

[скайки да явиш потоци от чудеса чрез
[Твоята икона „Радост на всички скърбящи“, Ти, Владичице, си заповядала на болната Евфимия да извършва пред нея молебни пения и, след като получи изцеление, да проповядва навсякъде милостите, явени чрез тази икона, та да не остане скрит изворът на благодатни изцеления за всички, изпаднали в беда. Затова и ние не таим Твоите благодеяния към нас, но с благодарност прославяме Бога и Му пеем: алилуия!

ИКОС 7.

[ова Силоамска къпалия, по-велика от
[древната, се яви Твоят храм, о, Пречиста Владичице, в който се покланяме на чудотворната Ти икона, понеже не само веднъж в годината и не само на първия влязъл в нея Ти даруваш телесно здраве, но всякога, всяка болест и всеки душевен и телесен недъг лекуваш у прибягващите към Теб с любов и вяра. Затова и ние Ти пеем:

Радвай се, купел, в която потъват всички наши скърби.

Радвай се, чаша, от която черпим радост и спасение.

Радвай се, камък, избликващ струи, които
утоляват жадните за вечен живот.

Радвай се, дърво, което услажда горчилката
на житейското море.

Радвай се, неизчерпаеми изворе на живо-
творни води.

Радвай се, баня, умиваща греховната сквер-
нота.

Радвай се, смекчаване на нашите скърби.

Радвай се, утихване на нашата печал.

Радвай се, изцеление на нашите болести.

Радвай се, избавление от бедите.

Радвай се, потъпкване на демоните.

Радвай се, посрамване на враговете.

Радвай се, благодатна Богородице Дево, ра-
дост на всички скърбящи!

КОНДАК 8.

Странници и пришълци сме всички на тая
земя, по думите на Апостола: понасяме
беди от врагове, беди от сродници, беди от лъ-
жебратя, търпейки много лишения и скърби.
Но Ти, Владичице, като блага Пътеводителка,
упъти ни към тихото пристанище и моли Твоя
Син преди кончината ни да ни дарува прошка
на греховете, та непрестанно да пеем на Бога:
амилуия!

ИКОС 8.

елият ни живот на земята е изпълнен с болести и скърби от клевети, от нападки, обвинения, от най-различни беди и изкушения: изнемогва тялото, изнемогва и духът ни. Затуй към Теб прибягваме, Божия Майко, и коленичим пред Твоята пречиста икона — изпълни с радост и веселие скръбните наши сърца, та да Те възпяваме:

Радвай се, Пътеводителко, Която ни напътствуваш към небесното Отечество.

Радвай се, Царице на небето и земята, Която ни отваряш райските двери.

Радвай се, защото — преизпълнена с милост — ни милуваш.

Радвай се, Домостроителко, добре устройваща нашия живот.

Радвай се, защото като оросено руно си била пророчески видяна от Гедеон.

Радвай се, блажена **утробо**, вместила невместимия Бог.

Радвай се, неизгаряща къпино.

Радвай се, неразрушима стена.

Радвай се, изворе, носещ живот.

Радвай се, нивга неувяхващ цвят.

Радвай се, смекчение на злите сърца.

Радвай се, умиление на добрите сърца.

Радвай се, благодатна Богородице Дево, радост на всички скърбящи!

КОНДАК 9.

Всяка житейска сладост в тоя свят е при-
месена със скръб: славата отминава, богатството бързо изчезва, хубостта и здравето повяхват, приятелите и сродниците ги грабва смъртта; затова утоли нашите скърби, Ти, Която си родила извора на всяко добро, като даруваш Твоята невехнеща радост на нас, пеещите към Бога: алилуия!

ИКОС 9.

Многословните витии не знаят с какви слова да утешават скърбящите, но Ти сама, Владичице, вложи в сърцата ни думи на утеха и с лъчите на Твоята благодат разпръсни от нас облаците на скръбта и мрака на унинието, та да Ти пеем:

Радвай се Ти, Която си зарадвала всички християни чрез надеждата в Теб.

Радвай се, радост и умиротворение на света.

Радвай се, Ти, Която ни даряваш Божията благодост.

Радвай се, надеждо за вечните блага.

Радвай се, корабе за дирещите спасение.

Радвай се, пристанище сред житейското плаване.

Радвай се, вярна Пазителко на тия, които се уповават на Теб.

Радвай се, светла одеждо за лишените от дрехата на дръзновението.

Радвай се, Закрилнице и опоро за всички.

Радвай се, защита и свещено прибежище за верните.

Радвай се, помощ за ония, които неотстъпно Ти се молят.

Радвай се, светло познание на благодатта.

Радвай се, благодатна Богородице Дево, радост на всички скърбящи!

КОНДАК 10.

Като искаше да спаси човешкия род от вечната мъка и безконечната скръб, човеколюбецът Господ се всели в Твоята вечноевствена утроба и дарува на погиващите Тебе, Своята Майка, като Помощница, покров и закрила, та да бъдеш за печалните утеха, за скърбящите радост, за отчаяните надежда, като избавяш от вечните мъки чрез Своето

ходатайство и водиш към небесното веселие всички, които пеят на Твоя Син и наш Бог: алилуия!

ИКОС 10.

 акрила си Ти за девиците, Богородице Дево, и за всички, които прибягват към Твоя покров, затова Ти се молим: от изкушения, нападения и беди защити, покрий и запази всички сиротни и безпомощни люде, които с любов Те възпяват:

Радвай се, **стълп** на девството.

Радвай се, избран съсъд на чистотата и целомъдрието.

Радвай се Ти, Която светло увенчаваш с целомъдрие воюващите против плътските страсти.

Радвай се Ти, Която даруваш на монасите вечна радост заради тяхната благословена скръб.

Радвай се Ти, Която угасяваш пламъка на страстите.

Радвай се Ти, Която прогонваш мрака на изкушенията.

Радвай се Ти, Която ни учиш на целомъдрие.

Радвай се, Пазителко на чистотата.

Радвай се, исправление на човеците.

Радвай се, защото чрез Тебе се вдигнахме от падението.

Радвай се, защото си крепко утвърждаване на Вярата.

Радвай се, защото си богоугодно молитвено кадило.

Радвай се, благодатна Богородице Дево, радост на всички скърбящи!

КОНДАК 11.

Преизпълнена с умиление песен Ти принасяме ние, Твоите раби, Богородице, като на всесилна Застъпница на нашия род: облекчи болката на душата ми, изпълнена с въздишки, укроти Божия гняв, заради греховете ни справедливо надвиснал над нас, и от всякакви люти скърби и болести избави всички нас, които заради Теб пеем Богу: алилуия!

ИКОС 11.

Свещ, приела светлината от пламтящия въглен на Божията благодат, нам се яви драгоценната Ти икона, Владичице, за наше осветение и утешение. А ние, като я почитаме с

вяра и любов, прекланяме колене пред нея и Те възпяваме:

Радвай се Ти, Която чрез силното Си застъпничество ни избавяш от всички беди.

Радвай се Ти, Която ни запазваш от земетресения и наводнения.

Радвай се Ти, Която ни съхраняваш при душевен и телесен глад.

Радвай се Ти, Която угасяваш огнените пламъци с росата на Своите молитви.

Радвай се Ти, Която ни спасяваш от смъртни заплахи.

Радвай се, наша крепка Помощнице при война.

Радвай се Ти, Която ни опазваш от нападение на другородци.

Радвай се Ти, Която ни избавяш от братоубийствени кръвопролития.

Радвай се Ти, Която даруваш лек път на плаващите по вода.

Радвай се, добра Пътеводителко на пътуващите по суша.

Радвай се, Освободителко на пленените.

Радвай се, Ти, Която скоро ни избавяш от справедливо постигналото ни Божие наказание.

Радвай се, благодатна Богородице Дево, радост на всички скърбящи!

КОНДАК 12.

Желаете ли да дадеш благодатен залог на нашия род, Ти, Божия Майко, ни яви Твоята целбоносна икона, от която като потоци се изливат чудеса за дохождащите с вяра, лекуват се болести и скърбите утихват. Затуй радостно пеем на Бога заради Теб: алилуия!

ИКОС 12.

Възпяваме Твоите милости и чудеса, Богородице, и всички Те възхваляваме като наша силна Застъпница, смирено се покланяме на Теб, Която се молиш за нас, и просим: вдигни ръцете Си към Твоя Син, та винаги — и тук, и след смъртта ни — да не отстъпва милосърдието Му от нас, викащите към Тебе:

Радвай се, непосрамваща наша надеждо и в този живот, и след отшествието ни от него.

Радвай се Ти, Която даруваш мирна кончина на осланящите се на Теб.

Радвай се Ти, Която си наша надежда и закрила в Съдния ден.

Радвай се, защото тогава ще умоляваш праведния Съдия за милост към нас.

Радвай се, защото се надяваме чрез Теб да бъдем избавени от вечната геена.

Радвай се, **надеждо** за вечното ни спасение.

Радвай се, ключ към Христовото Царство.

Радвай се, врата към райските селения.

Радвай се, мосте, водещ към небето.

Радвай се, **прибежище** за всички каещи се грешници и блага Застъпнице за тях.

Радвай се, радост на ангелите.

Радвай се, славо и утешение за всички праведници.

Радвай се, благодатна Богородице Дево, радост на всички скърбящи!

КОНДАК 13.

О всехвална и изпълнена от Бога с радост, [Майко, родила Радостта за небето и земята — Царя Христа, нашия Бог! Чуй гласа на скърбящите Твои раби и като приемеш това наше малко моление, избави ни от всички беди, скърби и изкушения: изцели нашите болести, изтреби несправедливите клевети, прогони далеч от нас всяко зло и всяка вражда и от бъдещите мъки избави ония, които заради Теб пеят Богу песен: алилуия!

Този кондак се чете три пъти,
след което се повтарят икос 1 и кондак 1.

МОЛИТВИ

КЪМ ПРЕСВЕТАТА НАША ВЛАДИЧИЦА БОГОРОДИЦА

МОЛИТВА 1

О Пресвета Владичице, Богородице, Която стоиш по-високо от Херувимите и си почитана от Серафимите, Богоизбрана Девигице, Радост на всички скърбящи, дай утеха и на нас, намиращите се в скърби, защото нямаме друго прибежище и друга помощ освен Тебе. Ти едничка ходатайствуваши пред Бога да ни дарува радост и като Божия Майка и извор на милосърдие стоиши пред престола на Пресветата Троица и можеш да ни помогнеш; защото никой, обърнал се за помощ към Теб, не е останал посрамен в своята надежда. Чуй сега и нас, които прекланяме в скръбен ден колелне пред Твоята икона и със сълзи Те молим: избави ни от връхлитащите ни скърби и беди в този временен живот, не ни лишавай от всесилното Си застъпничество и ни удостой с вечната и безкрайна радост в Царството на Твоя Син и наш Бог. Амин.

МОЛИТВА 2

Царице моя преблага, надеждо моя Богородице, Закрилнице на сираците и Застъпнице на бездомните, Радост на скърбящите и Покровителка на угнетяваните! Ти виждаш моята беда, Ти виждаш моята скръб. Помогни ми, понеже съм немощен; упъти ме понеже съм сиротен. Ти знаеш моята беда — избави ме, както Сама пожелаеш. Защото нямам друга Помощница, ни Застъпница, ни блага Утешителка, освен Тебе, о, Божия Майко. Затова запази ме и бъди ми закрила во веки веков.

Амин!

МОЛИТВА 3

О Пресвета Дево, Майко на Господа на вишните ангелски сили, Царице на небето и земята, всемогъща Закрилнице на нашия град и страна! Приеми това хвалебно и благодарствено пение от нас, недостойните Твои раби, и донеси нашата молитва пред престола на Твоя Син и Бог, та да бъде Той милостив към нас, вършещите неправда, и все така да излива Своята благодат над тези, които почитат достойното за всякаква почит Твое име и се покланят с вяра и любов на Твоята чудо-

творна икона. Не сме достойни за Неговата милост и не ще я получим, ако Ти, Владичице, не умилоставиш Бога с молбите Си за нас — всичко е възможно за Твоето застъпничество пред Него. Затова прибягваме към Теб, като към несъмнена и бърза наша Закрилница: чуй молитвите ни, излей над нас Твоите големи и щедри милости, яви ни небесната Си помощ и застъпничество, осени ни със Своя всемогъщ покров и изпроси от Бога, Твоя Син, за пастирите ни — ревност и бдителност над човешките души, за градоначалниците — мъдрост и сила, за съдиите — справедливост и нелицеприятие, за наставниците — разум и смиреномъдрие, за съпрузите — любов и съгласие, за децата — послушание, за понасящите неправди — търпение, за притеснителите — страх Божий, за скърбящите — благодушие, за радващите се — въздържание; и за всички нас изпроси свише дух на разум и благочестие, дух на милосърдие и кротост, дух на чистота и истина. О, Пресвета Владичице! Смили се над Твоите изнемогващи люде: разпръснатите събери, заблудилите се върни в правия път, старите подкрепи, младите научи на целомъдрие, закриляй младенците, към всички нас милоствено погледни, вземайки ни под Своята за-

крила, извлечи ни от греховните глъбини и просвети сърдечните ни очи, за да са насочени винаги към онова, що служи за нашето спасение. Бъди милостива към нас и в тукашния, и в бъдещия свят — и в страната на земното ни странствуване и в деня, когато застанем пред Страшния съд на Твоя Син; отишлите си от този свят с вяра и покаяние наши отци, братя, майки и сестри удостой с вечния живот, където ликуват ангелите и всички светци. Защото Ти, наша Владичице, си слава на небожителите и упование на земните човеци, Ти, подир Бога, си нашата надежда и Застъпница за всички, които с вяра прибягват към Теб. Затова на Тебе се молим и на Тебе, като на всемогъща Помощница, предаваме самите себе си, един другиго и целия си живот, сега и всякога и во веки веков.

Амин.

Разказ за едно съвременно чудо на
Пресвета Богородица чрез
Нейната икона
,РАДОСТ НА ВСИЧКИ СКЪРБЯЩИ

От 4 август до 6 август 2005 г., след продължителен проливен дъжд, непоменен досега, на Община Велинград са нанесени изключително тежки поражения върху цялата ѝ територия, прекъснати са всички пътни и жп връзки със съседните общини, с изключение на пътя **Велинград–Батак–Пещера**. Поради скъсани мостове и многобройни свлачища е блокиран достъпът до 19 населени места, които нямат захранване със стоки от първа необходимост. Прекъснато е ел. захранването в 15 населени места."

Така започва докладната записка от ръководството на Община Велинград до президента, **министър-председателя** и председателя на Народното събрание на Република България. **По-нататък** следват резултатите от извършената проверка по кметствата на територията на Община Велинград — дълъг списък на сериозните поражения, които стихията е нанесла тук: отнесени мостове и премостващи съоръжения, повредени пъти-

ща и улици, огромни свлачища, разрушени и наводнени къщи, на места прекъснато водоснабдяване, затлачени ливади и градини... „Беше истински ад, сякаш небето се беше разтворило, такава стихия досега не бяхме виждали!“ — така си спомнят за бедствието възрастни жители на района.

В докладната записка пораженията в самия Велинград се описват така: „Една трета от града е залята с вода и наноси, като **най-тежко е положението в кв. „Чепино“**, кв. „Жаба махала“, ниската част на кв. „Анезица“, кв. „Асфалтова база“, където всички къщи са залети до първите етажи. Като най-сериозен проблем се очерта разливът на р. Чепинска в зоната на ул. „Бистрица“ — скъса се бетоновата стена, укрепваща речното корито, застрашени от рухване са няколко къщи... Половината от територията на кв. „Чепино“ в близост до реката е наводнена и затлачена с наноси...”

Само месец и половина преди това, на 23 юни 2005 г. в същия квартал Чепино, край историческата Чепинска река, Триадицкият епископ **Фотий** положи основния камък на нов църковен градеж — храм в чест на Пресвета Богородица и Нейната чудотворна икона „Радост на всички скърбящи“. Инициативата е на благочестиви християни от велинградската енория па Българската Старостилна Православна Църква, с чиито грижи и усилия ще се извършва строителството. Полагането на основния камък съвпадна с подвижния

празник на иконата, постановен от светата Църква в четвъртъка след празника Петдесетница.

Дареното за бъдещия храм място се намира на ниския бряг на реката, само на двайсетина метра от коритото ѝ. Енориаши предварително оградиха мястото, направиха малка стопанска постройка. В югозападния ъгъл на парцела издигнаха и малък дървен параклис „Радост на всички скърбящи“, та наред с веществения строеж на храма да върви и молитвения градеж на душите и да бъде измолвала небесна подкрепа в светото начинание. После бяха изкопани основите на бъдещия храм, и скоро след полагането на основния камък в тях бе налят и бетонът. Работата тръгна макар с твърде скромни средства, но затова пък с голямо желание, вяра и любов към Бога и Божията Майка. На такъв етап от строителството градът бе застигната от описаното страшно бедствие точно на 5 август (н. ст.), деня в който се падаше второто годишно празнуване на чудотворната икона „Радост на всички скърбящи“. В този ден Божията Майка показа дивното Си небесно покровителство над параклиса „Радост на всички скърбящи“ и над мястото, посветено на Нея. По-надолу поместваме разказа на **Билиян Желязков**, участник в строителството и очевидец на наводнението и на чудото, случило се с параклиса в квартал **Чепино**.

„На 5 август се прибрах от работа. Към 18 ч. се приготвих да отида до параклиса и в този момент баба се обади със страшната новина за евакуиране на кв. „Чепино“, защото се очаква голямо наводнение. Тогава

се сетих за параклиса, който се намира на двайсетина метра от реката. Тръгнах веднага.

Когато пристигнах, първо отидох до реката — тя бе мътна и нивото ѝ бързо се увеличаваше. Влязох в параклиса и се помолих. В това време пристигна полицията и ми каза да се махам, защото по реката идва 3—4 метрова вълна, която влачи 100 куб. м. трупи.

Предупредиха ме, защото сме непосредствено до реката. Нямах време за нищо, запуших шахтите и пак отидох до реката, а тя се бе покачила с 1,5 метра.

Обадих се на енорияшите да се молят. Полицията идва втори път да ме гони. След това дойдоха и жени от енорията и започнахме да изнасяме нещата от параклиса. Имаше доста хора, които ни познаваха, но само гледаха как жените прехвърлят всичко през оградата. Неочаквано се появи мъж, когото не познавам, поиска ключа от колата, за да я докара, тъй като тя бе настрани. Натоварихме всичко и потеглихме. Непознатият човек ми обясни откъде да премина и после вече не го видях.

Закарах жените и се върнах обратно, но пътят беше вече зает. Оставих колата на 500 метра от параклиса и тръгнах пеш през водата. Хората викаха по мене, но аз вървах. От небето се сипеха дъжд и гръмотевици.

Когато стигнах параклиса, не повярвах на очите си. На 10—15 метра пред параклиса водата се бе разделила и го заобикаляше, без да влиза вътре, сякаш някой избутваше водата встрани. Прескочих оградата. Имах малка иконичка на Божията Майка „Радост на всички

скърбящи", на която бе празник същия ден; не зная защо, но я оставих на прозорчето.

Тръгнах си, часът беше 21.

Вкъщи се свързах с отец Валентин, който ме успокояваше, но към 23 ч. се очакваше втора, по-голяма вълна. Едва изчаках утрото и тръгнах. Гледката по пътя беше грозна и отчайваща: наводнени и съборени къщи, 50–60 см кал, на места асфалтовата настилка бе обърната обратно, дърводелските цехове около параклиса залети с вода — отчайващо!

Наближих мястото, зърнах кръстчетата на параклиса, и се успокоих. Когато наближих, не можах да повярвам на очите си: в двора нямаше вода, всичко си беше на място, около нашите врати нямаше нито кал, нито дървета, бе напълно чисто."

Техническо лице, посетило по-късно мястото, не можеше да скрие изумлението си: от източната страна на параклиса реката прави завой. Там тя се е разляла към по-ниския бряг, на който се намира параклисчето. Естествено е било водата, влачеща дървета, камъни и кал, да залее целия църковен парцел и да унищожи или поне силно да повреди параклиса и помощната постройка, изградени от гипсокартон. Но водната стихия, макар да се е носела точно срещу южната ограда на парцела, на 10–15 метра от нея се е раздвоила и го е обтекла от изток и от запад. Откъм изток оградата е спряла нахлуването ѝ в мястото, но откъм запад оградата е по-ниска и с 4–5 метрово прекъсване за входни врати, така че неизбежно е следвало водата със сила да

проникне оттам. Вместо това стихията е предпочела да се изкачи по намиращия се по-нависоко асфалтов път, оставяйки върху оградата на отсрещния парцел тъмни следи на височина около метър. Ако от тях се прекара хоризонтална линия към коритото на реката, човек ще се убеди, че но физическите закони почти целият параклис би следвало да се окаже залят. Но невидима сила е оградила късчето земя с параклиса, посветен на Божията Майка и на Нейната икона „Радост на всички скърбящи“, и сред страшната стихия то е останало невредимо като някакво островче на спасението в този край, напоен с кръвта на безброй останали докрай верни на Христа наши предци!

Какъв е небесният призив, отправен към нас чрез това чудо, което породи в сърцата толкова духовни надежди? Неволно си спомняме думите на Триадицкия епископ Фотий, изречени при освещаване основите на бъдещия храм:

„Особено развълнуван съм, защото днес Господ ни удостои да осветим основите на храм в едно наистина свещено кътче на нашата българска земя. Вие, местните люде, много добре знаете, че тук през XVII век нашите деди са давали глава, ала вяра не са давали. Това предизвиква вълнение и трепет пред **най-драгоценното**, което нашите предци са носели в себе си — любовта към Господа, твърдостта във вярата, благочестието, чистите нрави. Защото в това се състои сърцето на един народ. Порази ли се това сърце, народът неизбежно по-бързо или по-бавно във времето погива. От друга

страна живеем във време, когато ние, наследниците на тия свети мъченици за Христа, обаче потомци само по кръв — уви! — сме готови да продаваме едва ли не всичко: и вяра, и нравственост, само и само, за да се ползваме от благата земни. Но ако ние не съумеем да съхраним в сърцата си поне частичка от тази вяра, от тази нравственост, от този живот, посветен на Христа Бога и на ближните, то ние просто не ще оцелеем. Защото човекът е не само тяло, та да разбира под оцеляване единствено физическото оцеляване. И ето, в това трудно време вие тук сте призвани да бъдете потомци в дух и истина на тия, които „глава даваха, ала вяра не даваха“.

Пред вас е първата ви задача като енория, като православни християни. Първата зрима, видима задача: да издигнете този свят Божий дом в чест на Пречистата Божия Майка. Първото ви изпитание, което ще покаже до каква степен вие можете да обедините волите си, действията си в едно, та с Божия помощ тази свята цел да бъде осъществена. Но това, както казах, е видимата задача, а най-съществената е да съхраним и да можем да предадем на тия, които идат подир нас, това съкровище на сърцето, за което вече стана реч. Да съхраним вярата, живото предание на Църквата, да съхраним благочестието, чистотата на нравите, да съхраним живо любовта към Бога и към ближния, смирението и всички, всички светоевангелски, християнски добродетели в цялото им благоухание, защото, пак ще повтора, това е истинският залог за истинското ни оцеляване...

И тъй, по молитвите на нашите предци, които са напоили тази свещена част от българската земя със своята кръв и които несъмнено предстоят пред Божия престол и се молят за нас, по техните свети молитви и със **застъпничеството** на нашата Владичица Богородица и Приснодева Мария да ви удостои Господ да издигнете този храм за Негова слава, за място, където вие и вашите чеда със страх и трепет ще извършвате вашето спасение в Христа Иисуса нашия Господ, Който е благословен во веки. Амин."

Съдържание

- ❖ История на чудотворната икона
„Радост на всички скърбящи”. 5

- ❖ Акатист към Пресветата наша
Владчица Богородица
пред Нейната чудотворна икона
„Радост на всички скърбящи”. 13

- ❖ Разказ за едно съвременно чудо
на Пресвета Богородица
чрез Нейната икона
„Радост на всички скърбящи”. 39

На гърба на корицата:
пαρακλιςът „Радост на всички скърбящи”
във Велинград

Чудотворната икона на Пресвета Богородица
„Радост на всички скърбящи“
История. Акатист. Едно съвременно чудо.
българска, издание първо

Братя и сестри, православни християни,
помогнете според своите възможности
за изграждане на храма
„Радост на всички скърбящи“ във Велинград!

Банкова сметка (в левове):
Титуляр: Фондация „Св. Седмочисленици“
Булбанк АД Велинград
пл. „Свобода“
банкова сметка 1076534881
банков код 62176307

© Православно издателство
„СВ. АПОСТОЛ И ЕВАНГЕЛИСТ ЛУКА“
© ЕТ „Екатерина Ангелова“
ISBN 954-767-043-3

